

POSTANOWIENIE

Dnia 14 października 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa B. L.

przeciwko Miastu W.

o ustalenie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 14 października 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powódki

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie

z dnia 11 kwietnia 2014 r., sygn. akt VI ACa 840/13,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od powódki na rzecz pozwanego kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie powódka dla uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania powołała tylko oczywistą zasadność skargi, która ma wynikać z dwóch naruszeń prawa przez Sąd II instancji. Pierwsze naruszenie ma dotyczyć art. 316 § 1 k.p.c., co jest tożsame z poniesionym w skardze zarzutem kasacyjnym. W ocenie skarżącej, Sądy orzekające w sprawie przyjęły, że sprawa dotyczy grobu ziemnego, a nie murowanego. Ustalenie rodzaju grobu, o który chodzi, to ustalenie faktyczne – kwestia ta z woli ustawodawcy i ze względu na publicznoprawną funkcję skargi kasacyjnej nie podlega badaniu w postępowaniu kasacyjnym (art. 398³ § 3 k.p.c.). Skoro tego rodzaju podstawa kasacyjna w ogóle nie jest dopuszczalna, to tym bardziej naruszenie art. 316 § 1 k.p.c. nie może przemawiać za przyjęciem skargi do rozpoznania z powodu jej oczywistości. Drugie naruszenie ma dotyczyć „art. 864 kodeksu”, co jest całkowicie niezrozumiałe, nie wiadomo bowiem, o jaki „kodeks” chodzi, zaś ani w k.c., ani w k.p.c. art. 864 nie miał w tej sprawie zastosowania.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.